

portrét

“Nu, budeš-li jen trochu dávat pozor, Mourku, a přestaneš mne vyrušovat, povím ti všechno, co si myslím, o zrcadlovém domě. Tak za prvé je tu ten pokoj, který vidíš sklem – vypadá úplně stejně jako náš salon, jenom všechno je tam obráceno a druhou stranu. Vidím ho celý, když vystoupnu na židli – celý až na ten kousek zrovna pře krbem. Och, jak bych si přála viděti zrovna ten kousek. Tolik bych ráda věděla, mají-li tam v zimě oheň: to se nkdy nedá s jistotou říci, víš, ledaže náš oheň kouří, a pak tam v tom pokoji také vystupuje kouř - ale to může všechno být jenom tak nastrojeno, aby to vypadalo, jako kdyby měli oheň. Nu a pak knihy tam vypadají docela jako naše knihy, jenom ty nápisy na nich jdou opačným směrem; vím to, protože jsem si podržela jednu z našich knih před zrcadlem a oni tam zvedli také jednu v tom druhém pokoji.”

(Lewis Carroll: Za zrcadlem a co tam Alenka našla, překlad Jaroslav Císař, Praha 1931)

Portrétní fotografie je vztah: vztah mezi fotografem a jeho modelem, mezi modelem a divákem prostřednictvím fotografa, moment mezi obrazem a člověkem. Ze snahy o redukci vztahů, nahrazení fotografa počítačem a zakrytí kamery za polopropustnou folii se rodí nový vztah. Vztah vnitřní osobnosti se svým vzhledem: pohled do zrcadla.

“The end result is that your photograph is almost more real than reality.”

(Rineke Dijkstra, interview, 2008)